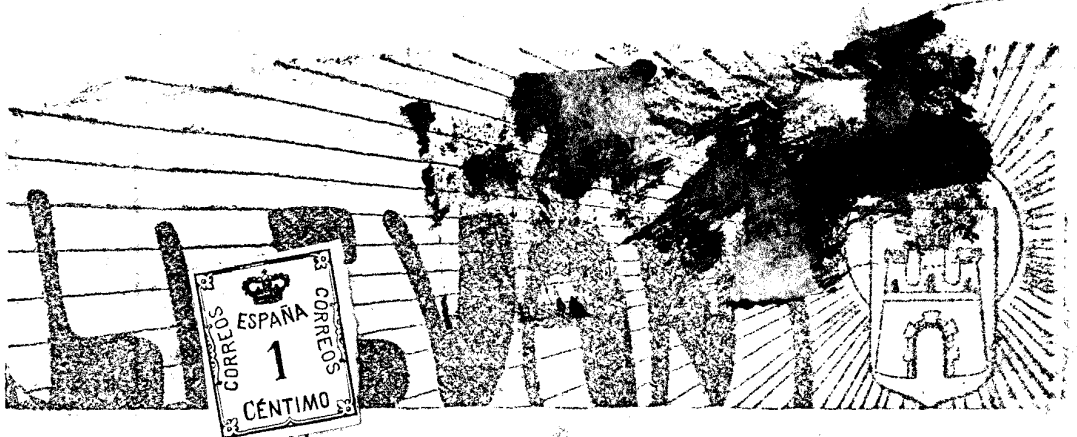

PREUS

Artá Un trimestre 1'50
 A fora any 7'00
 Al Extranger id. 10'00

Número solt
 0'10 cts.

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

Artá 15 Abril de 1922

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
Quare Cantóns, 3

ALSEM UNA CREU.

Fa algún temps que amb motiu d'haver sortit a La Pobra un apòstol de l'idea de restaurar les Creus d'aquell terme el qual la dugué a la pràctica amb constança, fermesa i molts de sacrificis, publicarem un article eridant l'atenció dels artanencs sobre aquella obra tan hermosa i apel·lavem a la iniciativa d'algun que sé proposás la tasca de restaurar també les Creus del nostre terme totalment desaparegudes.

Ningú se feu seva la nostra idea. Tant sols el bon artanenc Rt. P. Francesc Fornés T. O. R. mos escrigué expressament per donar-mos l'enhorabona i encoratjar-nos a animar als artanencs a que dugnessem a cap així com poguessem el projecte de restauració de les nostres creus.

En els derrers Exercisis que l'mateix Pare predicá a la Parroquia i en el discurs que en el Teatre Principal hei pronuncia amb motiu de la festa del *Bon Mot* excitá novament a la nostra vila an a que restaurassen les Creus antigues. No falta idó, qui fassi chor a la nostra crida que avui reproduim.

Si volem asser bons artanencs, és precis que estímem les nostres coses, les gestes de l'avior, tot lo tradicional i amb aixó la fe cristiana dels nostros majors amb totes les seves manifestacions. Una d'aquestes eren les Creus qu'ensá i enllá dins el nostro terme havien aixecades i que la pasada generació amb un descuit incompreensible deixá caure i desapareix totalment.

La generació actual que té fama de qu'estima les glories passades és la que ha de cumplir la tasca d'aixecar novament una per una les Creus del nostre terme i si tant d'entusiasme despertás aquesta idea aixecar no de noves a punts aont, encara que no se recordi que mai n'hi haja hagudes, hei diría que n'hi hagués.

Com varem dir, les que sa-beun que existien eren: Una a *Sa Creu Veya* una a *Sa Creu Nova*, una an *Es Pou* d'avall, una a *S'Auma*, una a la *Pujada de la Parroquia* i altra a *Na Bernada*.

Una d'aquestes al manco n'hém de restaurar noltros. Quin gast poc suposar aixó? Amb un milenar de pessetes se

pot aixecar una Creu artística i monumental que será testimoni de la religiosidat i bon gust de le present generació.

¿Quánt i per quina s'ha de comensar?

En el pròxim n.º en parlarem com també exposarem la manera de dur a la pràctica aquest hermós projecte.

¿No hu trobau bons artanencs que no ha de caure en el buit aqueixa idea?

A. F.

El batle sortit.

Ha cessat en el càrreg de Batle Major de la nostra vila D. Andreu Femenias Casellas qui l'ha exercit durant dos anys. La forta amistat que amb ell mos uneix atura la nostra ploma i no li permet fer-li elogis que encara que ben merescuts s'atribuirien a passió amistosa. Mes sí volem dir, perque és reconegut de tot que ha procurat fer justícia a tothom que l'ha hagut de menesterino deixa agraviats. Feia una partida d'anys que l'administració pública anava un poc ranca-cega, pagava consum qui volia, i quedaven uns set anys sense liquidar. Els mal pagadors estaven tant usurats que amenassaven amb amotinarse contra qualsevol que intentás

forsar-los i en efecte així heu feren contra l'ex... recordaran els nostres lectors.

Ell, amb parsimonia i sense extriden- cies ha lograt liquidar quatre anyades enderreries i ha cobrat moltes quotes d'anyades posteriors.

Tot-hom regoneix que un biení es massa curt per dur a cap grans obres. Es un defecte de la nostra administra- ció aquest canvi tant seguit de batles. Per aixó son pocs els qui passen just dos anys per la Sala qui puguin deixar moltes obres acabades.

Així, mestre Andreu Femenias no 'n deixa gaire de completes, però si mol- tes de comensades Vat aquí sencilla- ment enumerades que deixá en vies de realisació.

Plassa d'Abastiments. — Entre els carrers de Pedra Plana i Puresa aont pensava posar hi la venta de ver- dures, carn i peix. Deixa els trasts com- prats i pagats i el pla fet que compren dues cases més, avui de poc valor que amb una mica més d'esfors se compra- rien i se tendria una plassa digne del nostre poble.

Cotxo dels morts. — Está no tant sols comensat sino a punt d'acabar, de manera que l'empresari tenia el contracte d'entregar-lo llest abans del 31 de Mars i no ha pogut acabar-lo.

Reforma del carré de St. Salvador — Aixampliá la pujada de davant cas Rec- tor feu la murada per contenir el terra- pe, deixant comprada una trinxa de la mateixa finca de dalt a baix del carré de les Figueretes per aixamplar-lo i te- nia idea de comprar un trosset del cor- ral de ca D. Valenti Terrés per rectificar i regularisar el carrer de St. Salva- dor.

Rectificació de la claveguera de la Passa del Conquistador que així com estava feia impossible la plantació d' arbres i seguir els predissos segons l'i- dea del qui la concebé. Amb aquestes obres se regularisarà la plassa i tot dirá amb el Carré de Monserrat Blanes aont

ha fet aceres altes i ha arretglat la cla- vaguera llevant aquell gabiot que l'afea- va.

Ha arretglat el pla d'aixamplament unint les diferents barriades de Sta- Catalina, Figueral i Na Caragol, deixant projectades e incluídes en el pla una Plassa i una gran via que les embelli- rán.

Feu treballs de preparació de l'ober- tura del tros de carrer continuació del de St. Francesc fins a embocar en el de «Na Careta» devora ca Donya Petra.

Arretglá el tránzit rodad dels carrers de l'Era vella i Vilanova, comensant els treballs preparatoris per la compra del corral de Can Julianet del Cos, i trossos de corral confrontants an el Pontarró per l'aixamplament de mateix i convertir-lo en carrer transitable.

Des 70 llums que hi havia en els car- rers de la vila els ha aumentats fins a 130, no quedant avui, cap punt del po- ble desatés.

Deixa arretglada la casa de contrac- tació de treballs pels jornalers de la que parlarem en altra ocasió.

Feu consignar 200 ptes per subven- eionar la Missa de la Colonia de St. Pere.

Ha comensat els treballs pel cubert de la Plassa del bestiar en l'explanada del Ferrocarril pel pes dels porcs.

I sobretot presidí la Comissió de fes- tes de l'Inauguració del Ferrocarril que tant de relleu donaren al poble d'Artá davant les demás viles de Mallorca.

¿Qué n'hi ha qui creuen que podia haver fec molt més? Tal volta, sí; però considerant que les traves burocráti- ques solen moltes vegades enredar o agostar molts de projectes hermosos, hem d'afirmar que la seva passada per la batleria és estada fructosa i pot es- ser-ho molt més si sos successors conti- nuen les diferents obres que deixa com- ensades o planetjades.

Tant pels altres.

De Son Servera

Segons ha manifestat el Sr. Rector, divenes día 7 del present ferán sa primera Comunió els nins i nines que havent arribat a l'edat de set anys es- tiguin en disposició de rebre dit Sa- grament.

—Sabem que en cada un de's de- capvespres de les propvinents festes de Pasco un grupo de ex-alumnes del Col·legi de les Relligioses Franciscanes han de representar en el Saló d'actes de la Congregació tres obres de's si- lesians que se titulan: «Santa Inés», «Jesús, qué criada» y «Lo que inventan las mujeres».

A jutjar pel excelent estat de prepa- ració e nqu'es troban les joves qu'han d'actuar en la representació, i per les millorables condicions del escenari, es de esperar que la funció de referencia será un exit acabat.

—En la sessió que celebrá l'Ajunta- ment día primer d'Abril per constituir el Consell municipal, procedí al nom- brament de Batle i demás cárrecs a proveir. El Concejal D. Tofol Servera, a n'aquí se votava per Batle major, ob- tengué cins vots per cinc papeletas en blanc i lo mateix socceí a n'els primer i segón tinents. En la sessió següent la votació doná el mateix resultat. Per lo tant fins a la sessió pròxima no se sabrá definitivament quins son els ele- gits.

—En segona convocatoria se reuni dimars l'Ajuntament, elegint per Batle mayor D. Tofol Servera, primer tinent D. Juan Servera Sureda i segon tinent a D. Jaume Brunet Bauzá.

Que l'acert les acompany en la seva gestió

—Havent-sé acursada ja bastant la nit sa Junta i Director de la Congre- gació han acordat no donar més clas- ses nocturnas fins a l'ivernada següent:

—A principi de la setmana pasada comensaren les abres de la Gran-Via «Companyia de Ferrocarrils de Mallor- ca» Aqueixa Via es exclusivament, se- gons's diu, pel transit de la gent. La longitud que tindrà será desde l'estació del Ferrocarril fins al carrer de D. Pere Antoni Servera, dret a n'el del Dr. Es- teva. Estará feta tota amb escolanades.

Un congregant serverí

EL NIN

MIQUEL FERRER PONS

s'en volá al cel el dissapte del Ram
a les 7 del vespre

Sa contristada familia fa a sebre a sos amics i coneguts tan sensible pèrdua.

De Capdepera

Diuenge passat es celebrá amb tota solemnidad la diada. El mati hi hagué la comunió de les Fies de Mária, que per cert fou bastant numerosa. A las deu Misa Major en la qual es cantá el «Passio». A la tarde a les tres tengueren lloc els dotze sermons que predicá el Coremer. Després d'ells hi va haver l'adoració de la creu durant la qual el «Coro Davidic» cantá el Miserere a tres veus solemnisim.

Tant a les funcions del mati com del capvespre hi assistí el nou Ajuntament en ple presidit p'el Sr. Bat-le D. Pere Ant. Bauzá.

—No porem menos de consignar el bon efecte qu'han produït davant totes les persones sensates, les ordes donades per dit senyor, referents al joc, admissió d'alots menors de catorse anys a n'els cafés i senyalament de carrers aon no podrán jugar els mateixos atlots.

Aplaudim fortament tals disposicions i desitjam qu'es fassin complir exactament en tot temps.

—Les obres del Castell van endavant. Aquesta setmana, després d'apuntalar-se molt cuidadosament, es comensá per obrirse una siquia d'uns quatre pams d'amplaria al entorn de la columna qu'está a la part esquerra quant entram, entre la trona i l'altar major. Dins aquesta fossa s'hi trobá un sepulcre amb les despules de dues persones que varen esser col·locades en el fossar comú que conté dit Oratori.

Aquesta mateixa ubertura s'umpl

d'ormigón a fi de que servís de fonament segur a la columna. Seguiren, fent dues enclotxes, una a cada part d'aqueixa columna i s'hi col·locaren dedins dues bigues de ferro molt resistents d'uns vint pams d'alçaria eis-e sub ectaren amb cinc travessers de ferro d'uns 25 milimetres de diámetre que traspassen d'una part a l'altre eis mitjans.

S'ha reforçada, ademés, amb cinc o sis voltants de corda de fil de alambre, cada un a diferent altura: s'ha abaurada tota amb ciment portant i es portal que donava pas entre la paret del costat i la columna també l'han estret un poc per donar-li el màxim de seguredat possible. Aquest portal era relativament modern i pareix que l'obriren per comoditats dels assistents i devots de la Mare de Deu.

Aquests trabays fets aquesta setmana eren bastant delicats i casi agoserats, suposat lo veí i casi pudrit del material de l'esmentada columna, i considerant que per altra part aquesta es el sosten de quatre branques que provenen d'altres tants d'arcs. Deu fasa que haja quedada be.

Corresponsal

Capdepera 12-4-2

RELLIGIOSES

Les funcions de Setmana santa a la Parroquia i en el Convent revestiren gran solemnidad.

Les Processons, tant la del Dijous

Sant com la del Divenres hi assistí moltíssima gent amb ciris de manera que s'agotá tota l'existencia de la Parroquia i més n'hi hagués haguts. Encara que no hi ha banda organizada, uns quants joves de bona voluntat volgueren unir-se per fer més solemnes les processons i hei hagué música.

En el Convent el Dijous a vesprementres passava la Processó un chor molt nutrit cantá el motets o vos omnes i el Miserere que resultaren plens i ben ajustats. A les 10 s'hi feu l'Hora Santa amb molta assistencia de feets i en ella hei cantaren alternats el citat chor d'homos i el de Sta. Isabel de dones. Resultá n.olt solemne.

Crónica

DEL TEMPS.—Continuam en plena temporada de sol. Es massa bon temps el que fa per les necessidats agricóles. Els camps ja reclamen aigo i no obstant no plou. Molts de favars i en general els sembrats de terra prima agonisen de set. Si no plou més, l'anyada serà un desastre. I essent que nos trobam ja molt envant del Abril son molts eis qui ja desconfien Deu vulga enviar-nos la saó convenient.

ESTAT SANITARI.—Gracies a Deu per aquesta part seguim be. No hi ha epidemies de cap clase ni malalts visibles de gravetat. Que seguesqui si convé.

NOMBRAMENT.—Es estat nombrat per l'Autoritat civil de la vila un encarregat dels voltants de l'Estació del tren, a fi de vetlar per la decencia i civisme d'aquells contorns.

EN GANANCIA.—Dia 7 arribá de L'Havana el popular Guillem Bujosa (a) Ganancia, després de residir-hi poc més d'un any, al qual el reberen en el tren una partida d'amics. Sia benvingut.

OBRES DEL CONVENT.—Després d'acabada la restauració del campanar del Convent, s'ha montat ja tot s'andamiatge per restaurar la faxada. La reforma segueix activament.

NIN MORT.—El germá del Director d'aquest Setmanari D. Juan Ferrer Ginart passa pels trist fet d'haver-se-li mort son filllet Miquel Ferrer a l'edat de 18 mesos. Deu li guard els altres.

SETMANA

La Setmana Santa és la Setmana Major de l'Església Catòlica anomenada també *Setmana dels grans misteris* perquè efectivament en ella tot és gran i misteriós tant pels fets que recorda com per les cerimònies que commemora, com pels sentiments qu'inspira.

La commemoració de la triomfal entrada de Jesucrist a Jerusalem en mig del entusiasme popular qu'omplia els carrers amb rams de llorer i olivera i càntics d'alegría. El Sopar sagrat dins el Cenacle amb l'institució de la Llei nova o sia la Santa Eucaristia, amb la cerimònia de rentar els peus an els apòstols. Les Processons del Dijous Sant amb els passos principals de la Passió de Jesucrist i la del *Diverres Sant* en que se du Jesús mort dins el Sepulcre. Les funcions de l'Endevellament, les Tres Hores, la Soledat de Maria l'ofici del Dissapte de gloria, tot es misteriós i solemne i convida al cor dels feels al reculliment espiritual i a la meditació dels grans misteris.

Cada any la Santa Iglesia remembra tots els fets principals de la Redenció de l'humanitat, donant únicament alegre solemnitat al matí del Dijous Sant, i un sentiment de dolça melinconfia a totes les demés cerimònies del culte sagrat.

Els bons catòlics s'han d'unir espiritualment a la grandiositat i majestat que inspiren les funcions litúrgiques, prende part en tots els actes del culte i mirar amb reverència totes les manifestacions d'abatiment profund que revesteixen les cerimònies de l'Iglesia Catòlica en aquesta setmana.

Lluç Ardent

DIJOUS SANT

DINS LA SEU DE MALLORCA

*Boix de la nau soberba
que's fou en la negura
borrant perfils i traces
les ombres de l'altura;
voltat de llum esplèndida,
de ciris resplendent,
escala benèdida
que l'esperit encanta
com a recort i símbol
de la montanya santa
dins quietuts de Gòlgota
s'aixeca'l monument.*

*Al peu d'eixa montanya
la multitud s'inclina;
no espera l'alt estrèpit
ni'l nuvol que fulmina
com altre temps atónita
voltant el Sinai.
Ja estoja'l tabernacle
la divinal penyora;
ès blanc Anyell puríssim
ès l'ostia redemptora
de les edats pretèrites
i els temps qu'han de venir.*

*Del poble que allà resa
blanes remors s'exhalen;
el dissipat i el pròdig
allà'l seu front acalen
i en les fondaries íntimes
brolla'l penediment.
Allà la pecadora
se ret a l'amargura
i destrenar voldria
sa cabellera impura
al peu, del Just, i l'amfóra
vessar-hi de l'ungüent.*

*Allà, dins l'alt silenci
de pau inalterable,
els esperits conversen,
sens mots, de lo inefable,
i una corrent puríssima
passa com un calfret.
Revelacions callades
de vida no viscuda
i ratxes fugitives
d'olor desconeguda
venen al fons de l'ànima
com d'uu jardí secret.*

*I a l'hora en que es més fonda
la pau del Santuari;
quant poc a poc s'apaguen
les llums del tenebrari
la nau del temple altíssima
retruny de jeredal.
Vint sigles ha que l'hora
per sempre fou marcada;
cada any, quant torna'l dia,
retorna la ventada:
foneu, foneu en llàgrimes
que és Deu qui n'ha passat.*

Miquel S. Oliver

SANTA

PASCUA

Es ben veritat que cada pàgina del cristianisme és una apologia de la nostra fe. Quant un pensa lo qu'és la nostra religió, les grans proves dé que dispen per demostrar la seua autenticitat se fa creus de que ten-gui tants d'inimics; sino fos que el tenir inimics és el gran argument de la seua divinitat.

Basta considerar el fet de la resurrecció de Jesu-crist contat pels seus mateixos inimics que foren els primers en publicar-ho.

Be és conegut per tots que'ls fariseus recordant unes paraules qu'en vida havia dites el Mestre, demanaren permís a Pilat per posar guardes devora el sepulcre, no fos cosa que durant el vespre venguessen els seus deixebles, robassen el cadavre i diguessen que havia resucitat lo qual seria un error pitjor que'l primer. Aixís ho feren, sellaren la llosa, i junt an el sepulcre hi posaren soldats que custodiaven perque negú s'atre-vís a tocar aque'l cadavre. ¡Oh hipòcrites! ¡Oh igno-rants! i de quina manera contribueixen a fer més públi-ca i més oficial la resurrecció de nostro Salvador.

Durant la nit senten els soldats el terra-tremol i sen-se que mediás lluita de cap clase les escapa d'entre les seues mans i armes el cadavre de la víctima. Tot as-sustats acudeixen a les autoritats, les comuniquen el fet tal qual ha passat i aquells fariseus i escribes les donen grossa cantitat de dobbés perque diguin que mentres ells dormien vengueren els deixebles i el roba-
ren.

¡Oh grandíssima tonterial quins testimonis més de fiansa, quin crèdit no mereixen aquests testimonis que saben lo que passa en el seu entorn mentres tenen clucs els seus ulls i adormides les seues facultats! ¿Què vos sembla, lectors benivolguts? ¿Que vos sem-bla a voltros inimics de la religió cristiana, a voltros socialistes que negau la nostra doctrina i per tant an el qui l'inventá? No vos pareix qu'aquesta pàgina his-tòrica contada i escrita pels mateixos que volien ocul-tar el fet, és una pàgina valenta, una verdadera apolo-gia de la nostra fé, una apologia que corrobora i dona forsa a tots els demés misteris de la nostra religió; una apologia que predica la veritat de tots e's precep-tes que en vida doná Aquell que per si mateix pogué resucitar?.

Bé i molt bé nos podem alegrar tots els Catòlics commemorant el colossal triomf que obtengué el nostre Redentor demunt la mort, el pecat i els seus inimics, com s'alegraren llavors els apòstols i demés deixeb-les seus, mentres continuen rabiant els seus inimics com rabia ven empeguís els fariseus i escribes i de-més canalla que pensaven haver acabat amb Ell.

Alegrem-nos, idò, i cantem amb goig s'Al·leluia que canta avui l'Esglesia i si ho feim amb la puresa de conciencia que pertoca, serà per noltros penyora de l'eternal Al·leluia que entonen ja els nostros antepas-sats.

Al·leluia, Al·leluia, Al·leluia.

Rejoli

CARAMELLES

Cantem gloria, gloria,
al Deu de victoria
que ha resucitat.

*De Pasqua florida
l'aurora és eixida
el Sol ha tornat;
cantem caramelles
fadrins i donzelles
que ha resucitat.*

*Les herbes fioreixen
de verd se vesteixen
els arbres i el prat;
les roses sonríuen
els aucells que'ls diuen:
Ha resucitat.*

*Campana que vola
ja no canta sola
per bosc i poblat,
pux canten amb ella
la fior i l'estrella,
que ha resucitat.*

*¿Ont és, Mort, ta dalla?
Jesus en batalla
t'ha avut desarmat.
¿Ont és, clot, ta presa?
Aquell te l'ha presa
que ha resucitat.*

*Cantem aqueix dia
cançons d'alegria;
ta nova ha arribat
un Angel la duia
dient; Al·leluia
que ha resucitat.*

*Entre clavellines
sortiu, belles nines
la Pascua ha arribat.
Prentu una poncella
de nostra cistella
qu'ha resucitat.*

J. Verdaguer

RONDAYA DES DISSAPTE

EN TRIST

Aixó era i no era bon brou fassa la cadenera.

Aixó era un pare que tenia tres fies. Un dia que s'en anava a sa fira, demanà a cada una, qu'era lo que volien que les dugués. Sa més gran li va demanar una bracerola d'or, sa mitjanera un anell de diamants i sa més petita un collaret de corals fins.

Aquell homo s'en anà i quant hi fou va comprà s'encarreg de ses dues primeres però amb so truy de sa fira i tart com era no s'en recordà d'es collaret de sa petita, fins que ja era pes camí qui tornava.

Per, aixó se posà trist i trist. Li comparegué un homo lleig com n'havia vist mai; tenia set pams de nas i altres set de boca i amb sa cara mostrava be una grossa tristó que sempre tenia i que per aixó li deyen *En Trist*.

Aquest homo volgué consolar aquell pare i li oferí un collar de coral com demanava, si en canvi li prometia entregar-li una de les seues fuyes. Ell l'hi prometé, però pronte s'en penedí i s'en hauria penedit més encara si cada vegada que hu feia no li hagués vengut un gran maldeventre que no li desapareixia fins que altra volta tornava refermà sa promesa.

Arribà a casseva que totes ses atlotes ja l'esperaven i donà a cada una el seu encàrreg, però s'anà posant tant i tant trist que s'atlotà més gran no pogué manco de preguntar-li sa causa d'aquella tristesa. Son pare ho esplicà i digué qu'en havia promesa una d'elles, però sa gran no volgué anar-hi. Continué sa tristesa de cada dia més fonda i sa mitjanera va prenguntar-li sa causa; però quant la sapigué tampoc volgué esser ella sa que hagués d'anar a can Trist. Per aixó quant la tristesa anà augmentant més i més, sa fiya petita vegent que ses germanes no li havien poguda treure, heí anà a demanar-li sa causa i quant la sapigué tot d'una digué a son pare que l'acompanyás cap a trobar s'homo que era causa de la seua tristesa.

Pare i fiya s'en anaren plegats, fins a un bosc. Quant foren a cert punt ell donà tres cops a una roca i an es tercer obrint-se va apareixe en *Trist* que feia por just es vorel; però com aquella atloteta havia donada paraula i amb alló hi anava sa vida de son pare, així és que ben resolta, se despedí de son pare i s'aficà dins sa roca.

Allà dins heí trobà un palau i hermosos jardins i boscs plens de flors i aucells de tota casta. En *Trist* li donà gracies pes favor que li havia fet diguent-li que allà trobaria tot quant desitjás a voler i que a ell no més el voria quant el desitjás veure sol's cridant-lo; i va desapareixe.

Un dia qu'aquella atloteta se passetjava per dins aquells solitaris jardins, va voure que s'aigo d'un riuert que per allà passava, en lloc de ser hermosa i clara com sempre, era tota térbola i bruta. Ella se'n estranyà tota i crida En *Trist* per preguntar-li, i aquest li contestà qu'era perque son pare estava malalt.

Aquella atloteta li suplicà que la deixás anar-lo a voure. En *Trist* no li volia donar llicencia fins que per fi tant li va pregar ella plorant que li donà permís posant-li per condició que tot d'una que sentís sa campaneta de la seva cambra heí tornás desseguida.

Son pare estava malalt, però quant va voure sa fiya se posà tan alegre que s'anà adobant més i més fins a posar-se bo de tot; però un dia va sentir sa campaneta i encara que a son pare i a ses germanes les sabés greu sa fiya petita s'en va tornar cap an es palau aont vivia.

Des cap d'un quant temps se passetjava aquella atloteta pel mateix jardí i va voure que'ts aucells estaven trists i cap d'ells cantava. Va cridar En *Trist* i aquest li digué que son pare altre volta estava malalt; li demana ella permís per anar-hi i li fou concedit con tal que tornás en sentir tocar sa campaneta. Son pare que estava malalt a poc a poc anà curant-se i quant heí estigué se senti tocar sa campaneta i aquella atloteta no tengué remei i amb molta pena de casseva s'en tornà an es palau aont vivia.

Un dia mentres se passetjava va voure que tots els arbres tenien ses

fuyes seques i mortes i va preguntar an En *Trist* perque socceia aixó essent en primavera i ell li contestà que son pare estava malalt altra volta de grossa malaltia. Ella li demanà per anar-hi i novament heí consentí ell amb sa condició de que havia de tornar just que sentís sa campaneta.

Son pare estava molt malalt i sa malaltia va esser molt llarga i amb lo molt qui estigueren plegats i ella qui se feia estimar de bona atloteta qu'era quant ell estigué casi bo, comensaren son pare i germanes a tenir pena de que s'en hagués de tornà i a suplicar-li que no s'en anás maldement sentís sa campaneta.

Un dia aquesta va tocà i encara qu'ella volfa anar-sen, tant i tant la pregaren que resolgué quedar-se. Al ondemà tornaren tocà sa campaneta i ella plorant demanava que la hi deixassen anar, però son pare tant trist se posava i li demanava tant de bon de veres que no s'en anás, que ella consentia a quedar, però al tercer dia quant tornà tocar la campaneta heu fé amb un so tant mort i trist qu'aquella atloteta fugí corrents cap an es palau sense dir res a casseva.

Arribà allà tota comoguda i comensà a cridar an En *Trist* per tot arren, però aquest no responia. Trescà totes ses cambres, es bosc i es jardí, però pen lloc el va trobar, fins que a un recó del jardí va voure unes roses ses que ella més estimava, totes musties i esfuyades; vet-aquí qu'el a en cui una i tot d'una li surti En *Trist* en forma d'un guilant jove, que li explicà que casi s'havia mort per la seva tardansa; que per males arts estava encantat dins es palau i que rebassant aquella rosa ella el'via desencantat i per aixó i en agraïment de lo qu ella havia fet de deixar pare i germanes d'aquell dia envant seria una princesa, perque ell era es fiy del Rei i la premia per esposa.

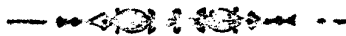
Aquest periódic está subjecte a censura esglesiaística.

TIPOGRAFIA CATOLICA

DE

A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES, FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÁFICS.

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials

Ademés en ella se poden demanar

ARTICLES DE PAPELERIA, TINTES OBJECTES D'ESCRIPTORI I LLIBRES DE TOTA CASTA.

Especialitat en llibres i articles escolars.

EN PREUS, COMPETEIX AMB LES MILLORS CASES DE FORA.

Carrer dels Quatre Cantons - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calerratjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DEL MARCHANDO.

¡Artanens, escoltau!

Si's paraigo está espenyat
i el voleu fe arretglá
n'Andreu Rauxé el dobará
be, barato i aviat.
En lo que també es trempat
es en feines de llauné
posa lligades d'acé
a ribells i greixoneres
adoba pelles, calderes
i máquinas de quinqué.

CARRER RECTA--ARTA

GRANDES ALMACENES
San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

¡HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Únicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 | Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—**ARTA**

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU
I LLAMPANT. SERVICI ESMERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

ha posada una nova Agencia entre Artá i Palma

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38. An es costat des Centro Farmacéutic.

Artá-Figuerol 43

Ensaïmades i panets

En lloc se torben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG Carrer de Palma 3 bis. ARTA

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

DISPONIBLE